

ตำนานแวมไพร์ : ราชาแห่งผีดูดเลือด

นำเสนอเมื่อ : 15 ธ.ค. 2552

ตำนานแวมไพร์ : ราชาแห่งผีดูดเลือด

❌ ผีดูดเลือด หรือ แวมไพร์ (Vampire) เป็นมนุษย์อีกรูปแบบหนึ่งที่มีพลังปีศาจ แม้ว่า ผีดูดเลือด จะอยู่ในร่างของมนุษย์ มันก็ไม่มีความเป็นมนุษย์อยู่ มันคือคนที่ตายไปแล้วและลุกขึ้นมาจากโลงมีชีวิตใหม่โดยดูดเลือดเป็นอาหาร

สังคมแทบทุกสังคมรู้จัก ผีดูดเลือด ผีดูดเลือดปรากฏครั้งแรกในอาณาจักร บาบิโลเนีย ในหีบศพที่ถูกปิดมานานกว่า 4,000 ปี มีตำนานเกี่ยวกับผีดูดเลือดมากมายใน อินเดีย จีน กรีก โรมัน มาเลเซีย และไทย ก็มีเรื่องราวเกี่ยวกับผีดูดเลือดเช่นกัน

ในประเทศมาเลเซีย เชื่อกันว่า ผู้หญิงที่เสียชีวิต ในขณะที่หรือหลังคลอดลูก จะกลายเป็นผีดูดเลือด และลูกที่ตายพร้อมกันก็จะเป็นผีดูดเลือดด้วย ส่วนของไทยก็เห็นจะเป็น กระสือ หรือปอบ ที่เรารู้จักกัน ประเพณีโบราณมักมีวิธีป้องกันผีพวกนี้และบางประเพณีก็สืบทอดมาถึงปัจจุบัน

❌ ในแถบตะวันตก ผีดูดเลือด เป็นที่รู้จักกันในนามแวมไพร์ ปรากฏในอังกฤษครั้งแรก ในปี พ.ศ.2275 ตามบันทึกว่าเป็น แวมไพร์ ชาวเซอร์เบีย (Serbian : แคว้นในยูโกสลาเวีย) ที่กลับมาจากหน้าที่ทางทหารใน กรีก ด้วยท่าที่ที่แปลกไป เขาผู้นั้น คือ **อาร์นอลด์ เปาเล (Arnold Paole)** เปาเล ยอมรับกับภรรยาในเวลาต่อมาว่า เขาโดน แวมไพร์ ดูดเลือดในขณะที่เดินทางและได้กลายเป็น แวมไพร์ ไปด้วย เปาเล ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตในเวลาต่อมา แต่เพื่อนบ้านยังคงเห็นเขาวนเวียนอยู่ ศพของเขาถูกขุดขึ้นมาและพบว่า มีรอยเลือดอยู่ที่ปาก การที่จะพิสูจน์ว่า เป็น แวมไพร์ หรือไม่นั้น ทำได้โดยตอกหมุดไม้ลงไปที่หัวใจ ศพของ เปาเล ถูกพิสูจน์และด้วยความประหลาดใจ

ในขณะที่ตอกหมุดนั้นมีเลือดทะลักออกมาและมีเสียงกรีดร้องตามมาด้วย ศพของ เปาเล ถูกเผาตามขั้นตอนของพิธีกรรมทางความเชื่อ หลายปีต่อมา ก็ยังมีกรณีของ แวมไพร์ ตัวอื่นอยู่ ซึ่งเชื่อว่า เป็นเหยื่อของ เปาเล จึงสรุปได้ว่า แวมไพร์ ถ่ายทอดได้โดยการถูกกัด

❌ บันทึกในปี พ.ศ.2306 ของนักเขียนชาวฝรั่งเศส ชื่อ **ฌอง จาก รูสโซ (Jean-Jacques Rousseau)** กล่าวว่า ในปีนั้นมีพยานหลายคนทั้งที่เป็นแพทย์ นักบวชและพนักงานปกครอง ได้พบเห็น แวมไพร์ เรื่องราวได้เริ่มถูกนำไปแต่งเป็นวรรณกรรม จนกระทั่งในต้นพุทธศตวรรษที่ 24 แวมไพร์ ก็เป็นที่ยอมรับว่ามีอยู่จริง มีทั้งสองเพศ แต่โดยมากจะเป็นเพศชาย มีเขี้ยวยาว ผิวซีดซีขาว และมีดวงตาที่แข็งกราว มักออกหาเหยื่อในเวลากลางคืน และเหยื่อก็คือเป็นเพศตรงข้าม ป้องกันได้โดยใช้กระเทียม การเป็นแวมไพร์ นั้นเป็นไปได้โดยไม่ไตร่ตรองและไม่ค่อยจะเกี่ยวข้องกับปีศาจหรือเวทมนตร์ แมมดเทาได้นัก แวมไพร์ มักเป็นคนบาปที่ดำเนินชีวิตอย่างชั่วร้าย ผู้บริสุทธิ์ก็เป็น แวมไพร์ ได้โดยตกเป็นเหยื่อของพวกเขา

บุคคลที่มีความแตกต่างไปจากคนอื่นและมีการตายอย่างประหลาดนั้นมักถูกเชื่อว่า จะเป็นแวมไพร์
อย่าง แน่นนอน บุคคลใดที่มีลักษณะคล้าย แวมไพร์ จะถูกกีดกันจากสังคมทันที การกำจัด แวมไพร์
นั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะต้องทำเฉพาะเวลากลางวัน ตอนที่มันไม่มีอำนาจเท่านั้น
เชื่อว่าหลุมศพใดมีโพรงอยู่แสดงว่าศพในหลุมนั้นเป็น แวมไพร์ โดยความเชื่อของ ชาวโรมัน
ให้หน้าเตีอดลงไปโพรงเพื่อกำจัด แวมไพร์ หรือกำจัดได้โดยวิธีเดียวกับที่ทำกับ แวมไพร์ เปาเล

 ปลายพุทธศตวรรษที่ 19 นักเขียนชาว ไอร์แลนด์ เมื่อ **บราม สโตกเกอร์ (Bram Stoker)**
ได้แต่งนิยายเรื่อง **แดรกคูลา (Dracula)** ซึ่งเป็นจุดกำเนิดของคำอีกคำหนึ่งที่แปลว่า ผีดูดเลือด แดรกคูลา
เป็นลูกชายของ **แดรกคูล (Dracul)** กษัตริย์โรมันที่โหดร้าย ทารุณ แดรกคูล เป็นสมญานามที่แปลว่า ปีศาจ
ซึ่งกษัตริย์ได้สมญานามมาจากการปกครองที่โหดร้าย กระจายเลือด และแดรกคูลา ก็แปลว่า ลูกชายของปีศาจ

ในนิยาย แดรกคูลา เกิดในทรานซิลวาเนีย (Transylvania) และมีความโหดร้ายเช่นเดียวกับพระบิดา
ทรงสร้างศัตรูมากมาย มีการตายอย่างลึกลับ ไม่มีใครพบเห็นศพและไม่ได้ถูกฝังตามพิธี จนปัจจุบันเรื่องราวของ
แวมไพร์ ก็ยังคงน่าหลอนและน่าหวาดกลัวมีผู้คนที่ยังเชื่อว่า แวมไพร์ มีจริง ยิ่งกว่านั้น ยังมีศูนย์วิจัย แวมไพร์ ใน
นิวยอร์ก ที่ศึกษาคนควาเกี่ยวกับ แวมไพร์ ใน ยุโรป และ อเมริกา อีกด้วย